

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, în cauza penală în privința lui,

Pelivan Nicolai xxxxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.10.2019 – 26.03.2020;

Instanța de apel: 27.05.2020 – 26.05.2021;

Instanța de recurs: 14.07.2021 – 24.11.2021.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 26 martie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Pelivan Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza acestei Legi, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Pelivan Nicolai pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

S-a încasat de la Pelivan Nicolai în beneficiul statului suma de 4 508 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Pelivan Nicolai la 01.04.2019, aproximativ ora 16:55, conducând ciclomotorul cu două roti de model "xxxxxxx" fără numere de înmatriculare, avându-l ca pasager pe cet. Bandalac Vasile, în timp ce se deplasa pe str. Independenței din com. xxxxxxx, în preajma imobilului cu nr. 173, fiind în stare de ebrietate alcoolică având concentrația de alcool etilic în sânge de 1,39 g/l, nu a manifestat atenție sporită la trafic, n-a ținut seama de

împrejurări, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei de deplasare și a modalității de conducere a vehiculului, acțiuni prin care a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, (în continuare R.C.R.) și anume cerințele pct. 3 din RCR, care prevede că "Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudiciu altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente", cerințele pct. 39.1 din RCR potrivit căror "înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic", cerințele pct. 45 alin.(1) din R.C.R., care prevede că "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere", alin.(2) "În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", cerințele pct. 109 alin.(1) din RCR potrivit căror "Conducătorii de biciclete, ciclomotoare, motoculatoare cu remorcă, vehicule cu tracțiune animală, călăreții trebuie să circule pe drumul public numai într-un singur rând, menținând în timpul deplasării, în raport cu marginea din dreapta a carosabilului, un interval nu mai mare de 1m, fiind îmbrăcați în vestă de protecție - avertizare fluorescentreflectorizantă", pct. 109 alin. 4) lit. d) potrivit căror conducătorilor de biciclete și ciclomotoare li se interzice "să transporte persoane, cu excepția unui copil de pînă la 7 ani, pe suportul special montat în față", lit. h) "să conducă bicicleta sau ciclomotorul fiind în stare de ebrietate" astfel, fără a respecta cerințele enumerate, Pelivan Nicolai a pierdut controlul volanului ciclomotorului, ieșind pe acostament și s-a tamponat într-un obstacol din ciment.

În rezultatul acțiunilor imprudente ale lui Pelivan Nicolai, pasagerul Bandalac Vasile a decedat, prin Raportul de expertiză judiciară nr. 201903D0061 din 15.08.2019 fiind consemnat faptul că i-au fost cauzate vătămări corporale exprimate prin traumă asociată a capului, toracelui, bazinului și a membrelor, manifestat prin echimoză supra orbital pe dreapta, hemoragii pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, fractura aripiei drepte a osului sfenoidal, cu trecerea în glena ATM dr fractura arcadei zigomatice dreapta, cu deplasarea fragmentelor os oase (clinic), fractura denivelată al osului maxilar drept cu lezarea și deplasarea pereților inferior și posterior al orbitei drepte (clinic), fractura complexului orbitozigomatic pe dreapta(clinic), hematom orbital pe dreapta (clinic), fractura palatului dur pe dreapta, clinic, hemosinus maxilar, sfenoidal și 2 ethmoidal pe dreapta (clinic), pneumatizarea orbitei drepte cu contuzia globului ocular drept (clinic), hemoragii subdurale, hemoragii subarahnoidiene și intra parenchimotoase, hemoragii secundare vitale în scoarța cerebrală(histologic), contuzie și edem cerebral, fracturi costale bilaterale cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, contuzie pulmonară, Pleuropneumonie posttraumatică fibrinos-purulentă cu focare de abcedare, hidrotorax bilateral (dreapta-400ml, stânga-300ml), fractura cominutivă oaselor pubic și ischiatic pe dreapta cu deplasarea structurilor osoase(clinic), echimoză pe brațul drept, care a fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), sau la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu survenirea decesului, prezintă pericol pentru viața și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Acțiunile lui Pelivan Nicolai au fost încadrate în baza art. 269 din Codul penal, adică, *încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, adică încălcarea de către participantul la trafic a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, care au provocat urmările indicate la art. 264 Cod penal.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Nedova Elena prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip deschis.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că:

- pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze

scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială;

- limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis încălcarea a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, fiind în stare de ebrietate alcoolică având concentrația de alcool etilic în sânge de 1,39 g/l, care a provocat decesul persoanei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Nedova Elena, și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel în decizia s-a a motivat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Pelivan Nicolai, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător, motiv din care a considerat necesar a respinge ca nefondat, apelul acuzatorului.

Din materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată a reiterat că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire, s-a căit sincer de cele comise, astfel că, prima instanță justificat a considerat necesar aplicarea în privința lui Pelivan Nicolai a unei pedepsei penale sub formă de închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În speță, instanța de apel a reținut că pedeapsa prevăzută de Legea penală pentru infracțiunea săvârșită de inculpatul Pelivan Nicolai este amendă în mărime de la 650 la 1050 unități convenționale, sau închisoare de pînă la 5 ani, astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei

inculpatului Pelivan Nicolai, a reiterat că gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și se căiește de cele comise, anterior nu a fost condamnat, este la o vârstă înaintată, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

Ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retribuția al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, prima instanță justificat și proporțional a considerat că pedeapsa Pelivan Nicolai urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de norma penală prevăzută la art. 269 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care invocând incidența pct. **6), 10)** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de apel.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă următoarele aspecte:

- instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un fel asupra argumentului cu privire la individualizarea pedepsei, optând în exclusivitate doar pentru justificarea soluției primei instanțe în partea alegerii/individualizării modalității de executare a pedepsei respective (închisorii);

- în opinia acuzării în cazul examinării cauzei ;

- consideră că modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către prima instanță și acceptată de către instanța de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei și nu în ultimul rând consecința gravă survenită în rezultatul săvârșirii infracțiunii - decesul unei persoane;

- ținând cont de prevederile art.90 Cod penal, consideră că în cauza lui Pelivan Nicolai nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și apel de a da dovadă de indulgență în privința respectivului;

- instanța de apel, la individualizarea modalității de executare de către inculpatul Pelivan Nicolai a pedepsei sub formă de închisoare a ținut seama de circumstanțele pe care în opinia sa prima instanță le-a pus eronat atît la baza individualizării pedepsei penale cît și a modalității de executare a acestei pedepse;

- consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Pelivan Nicolai nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat la 01.04.2019;

- acuzarea de stat reține că instanța de apel nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: **6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar**

prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeuri de casare, procurorul consideră că, *instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un fel asupra argumentului cu privire la individualizarea pedepsei, și că aceasta urma să reflecte în partea descriptivă a deciziei recurate criteriile care au determinat-o să constate că argumentele procurorului apelant privind individualizarea pedepsei numită inculpatului Pelivan Nicolai ar fi nefondate.*

Din lucrările dosarului, Colegiul constată că argumentele recurentului nu și-au găsit confirmarea în speță dat fiind faptul că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată, constatând și apreciind corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea 6 categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deși acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei închisorii cu suspendare stabilită inculpatului Pelivan Nicolai, Colegiul penal consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, pericolul social al faptelor, corijarea și reeducarea acestuia, corect a concluzionat că, *prima instanță justificat și proporțional a considerat că pedeapsa Pelivan Nicolai urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de norma penală prevăzută la art. 269 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.*

Cu referire la alegațiile recurentului privind dezacordul cu modalitatea de executare a pedepsei aplicate lui Pelivan Nicolai în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în opinia căruia, în situația examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prevăzută la 364¹ Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției nu poate fi pusă la baza individualizării pedepsei penale nici la individualizarea modalității de executare a ei deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică, Colegiul penal remarcă faptul că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură ce se referă la modul de executare a pedepsei, la baza căreia se află iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, în același timp evidențiind că în perioada de probațiune asupra inculpatului planează pedeapsa închisorii, comportamentul și acțiunile acestuia fiind supravegheate de organul care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Mai mult, potrivit art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin. (1), iar prin hotărârea nr. 19 din 26.03.2018 a Plenului Curții Supreme de Justiție de modificare și completare a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16.12.2013 „*Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești*”, pct. 35 alin. (2) din ultima hotărâre a fost exclus.

Prin urmare, reținerea circumstanței atenuante recunoașterea vinovăției la individualizarea pedepsei nu mai presupune starea de acordare a dublei valențe aceleiași situații de drept atunci când cauza se examinează în procedură simplificată, iar alegațiile acuzării că: „*...recunoașterea vinovăției nu poate fi pusă la baza individualizării pedepsei penale nici la individualizarea modalității de executare a ei deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică*”, sunt absolut nefondate.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele expuse de către partea acuzării în recursul ordinar, sunt declarative și vădit neîntemeiate.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de *gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și se căiește de cele comise, anterior nu a fost condamnat, este la o vârstă înaintată, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.*

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel la individualizarea modalității de executare de către inculpatul Pelivan Nicolai a pedepsei sub formă de închisoare a ținut seama de circumstanțele pe care prima instanță în opinia sa le-a pus eronat, or, instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

De asemenea, Colegiul mai reține că, motivarea recursului declarat se bazează pe argumente invocate în cererea de apel, care deja au fost examinate minuțios de către instanța de apel, asupra cărora s-a expus, complet, argumentat și motivat legal, iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis nici erorile de drept sesizate de recurent prevăzute în *pct. 6) și 10)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și care au fost semnalate de

către recurent, deci nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Pelivan Nicolai xxxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată **25 ianuarie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie